

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 69Csp/73/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125208641
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Malegová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2026:6125208641.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudkyňou JUDr. Júliou Malegovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, D., o zaplatenie 11.329,35 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému **n á r o k** na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 13.1.2025 a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 13.5.2025, domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 11.329,35 eur spolu s príslušenstvom a nahradiť trovy konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj "OZ") zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155 (ďalej len „postupca“) a žalobcom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 19.08.2024 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. V čase postúpenia pohľadávky bol žalovaný napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 04.09.2019 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastával názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zároveň postupca splnil všetky povinnosti v zmysle uvedených zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti

úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 15.07.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalobca uvádzal, že podľa jeho právneho názoru došlo k uplatneniu práva podľa § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ v prejednávanej príhode pre nesplnenie splátky splatnej dňa 19.03.2022. Žalobca však v tejto súvislosti pre úplnosť uvádzal, že podľa jeho názoru nie je povinný (správne) právne posúdiť, pre nesplnenie ktorej splátky uplatňuje právo podľa § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ – úlohou veriteľa pri uplatnení tohto práva je len sledovať splnenie podmienok vyžadovaných uvedenými zákonnými ustanoveniami, pričom ak toto právo uplatní po splnení týchto podmienok, je tento úkon jednoznačne platný a to bez ohľadu na to, či veriteľ stanovil „splátku“ pre nesplnenie ktorej sa domnieva, že došlo k uplatneniu tohto práva. Uvedené nevyplýva z právnych predpisov, keďže veriteľ je povinný skutkovo vymedziť stav, avšak právne posúdenie (pričom určenie, pre nesplnenie ktorej splátky napokon došlo k uplatneniu uvedeného práva je výlučne právnym posúdením) je už výhradne vecou súdu. Ak by aj veriteľ „určil“ za nesplnenú splátku, pre ktorú toto právo podľa jeho názoru uplatnil inú splátku, než tú, ktorá podľa právneho posúdenia súdu (ktorý jediný je na toto posúdenie oprávnený) zosplatenie vyvolala, nespôsobovalo by to neplatnosť uvedeného právneho úkonu a ani dôvod na nevyhovenie podanej žalobe. Žalobca v tomto smere poukázal aj na podľa neho ustálenú rozhodovaciu prax, a síce uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 196/2009 zo dňa 22.09.2010. Ak by teda súd aj hypoteticky pri riešení právnej otázky, pre nesplnenie ktorej splátky došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, dospel k iným právnym záverom ako žalobca, potom súd nie je viazaný právnym názorom žalobcu a je povinný posúdiť vec podľa právnych noriem, ktoré na zistený skutkový stav dopadajú. Žalobca zastával názor, že postupca využil právo podľa § 565 OZ v súlade so zákonom, kedy pred jeho uplatnením postupoval podľa § 53 ods. 9 OZ a v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornil dlžníka na jeho možné uplatnenie. Zo strany postupcu tak nedošlo k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti, v dôsledku čoho nemožno prijať iný právny záver ako ten, že v danom prípade došlo k platnému zosplateniu pohľadávky a tým aj k platnému postúpeniu pohľadávky. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 14.928,22 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 11.264,60 eur z riadneho úroku vo výške 2.425,83 eur, z úroku z omeškania vo výške 1.173,04 eur a z poplatkov vo výške 64,75 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadne úhrady. V súvislosti s otázkou určenia začiatku plynutia premlčacej doby v spotrebiteľských vzťahoch poukázal žalobca na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022. Pokiaľ ide o výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, tu poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27.09.2023 a sp. zn. 1Cdo/154/2022 z 27.02.2024, v zmysle ktorých je možné za uvedenú výzvu považovať aj oznámenie o zosplatení.

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Žaloba spolu s prílohami ako aj procesnými poučeniami súdu bola žalovanému doručená dňa 24.6.2025.

4. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na dňa 22.1.2026, ktorého sa nezúčastnili sporové strany. Žalobca a jeho právny zástupca sa ospravedlnili z pojednávania podaním zo dňa 14.1.2026 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a nenvyšovania trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Súhlasil s jeho vykonaním a rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Vo svojom ospravedlnení zároveň uviedol, že súd v priebehu konania neprezentoval pred stranami sporu žiadnu skutočnosť ako spornú, ani nevyzval žalobcu na preukázanie skutočností, ktoré by vnímal ako sporné, v dôsledku čoho žalobca nadobudol objektívne očakávanie, že súd považuje žalobou uplatnený nárok za dôvodný v celom rozsahu a nemá dôvod produkovať žiadne ďalšie dôkazy. Iné rozhodnutie, ako vyhovie žalobe v celom rozsahu, by za uvedeného stavu predstavovalo prekvapivé rozhodnutie, ktorým by bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, nakoľko súd doposiaľ nepostupoval v zmysle § 181 ods. 2 CSP a neprezentoval spornosť takýchto skutočností, na základe čoho by žalobcovi umožnil v súlade so zásadou kontradiktórnosti právne argumentovať, prípadne doplniť skutkové tvrdenia a predložiť ďalšie dôkazy, ktoré by sa v tomto štádiu konania nejavia žalobcovi ako významné pre priznanie ním uplatneného nároku, nakoľko žalobca nemal možnosť získať vedomosť o vnímaní rozhodujúcej skutočnosti súdom ako spornej, a zároveň dôvod na označenie ďalších dôkazov. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 9CoCsp/55/2022 z 23.11.2022, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 41CoCsp/48/2021 z 23.2.2022, Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 8Cob/82/2021 z 28.4.2022. V prípade uznania ním uplatneného nároku žalovaný, navrhol rozhodnúť rozsudkom pre

uznanie a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2CoCsp/64/2020 z 22.4.2021. V prípade, ak súd nepovažuje uplatnený nárok za preukázaný v celom jeho rozsahu, resp. požaduje na preukázanie žalobcom uplatneného nároku a tvrdených skutočností ďalšie dôkazy, prípadne objasnenie doterajších tvrdení, potom žalobca žiadal o písomné vyzvanie na preukázanie uvedených skutočností.

Pojednávania sa nezúčastnil ani žalovaný, ktorému predvolanie na pojednávanie bolo doručené v súlade s § 112 CSP dňa 4.9.2025. Súd preto pojednával v neprítomnosti sporových strán podľa § 180 CSP.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a zistil nasledovný skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 4.9.2019 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB Pôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru dlžníkovi bankou vo výške 15.000 eur. Žalovaný sa zaviazal úver uhradiť formou 96 mesačných splátok vo výške 218,16 eur mesačne vždy k 19. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky dňa 19.9.2019. Úrok bol dohodnutý vo výške 8,9 % ročne, RPMN činila 9,47 %. Súčasťou zmluvy o úvere boli všeobecné obchodné podmienky upravujúce ďalšie práva a povinnosti účastníkov zmluvy (spôsob úročenia, prípady porušenia zmluvy a z toho plynúce oprávnenia veriteľa a sankcie pre dlžníka, zánik záväzkov). Možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky bola dohodnutá v bode 5 písm. b/ zmluvy.

6. Listom zo dňa 30.5.2022 (č.l. 65 – Tretia upomienka) právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že je v omeškaní so splácaním úveru vo výške 658,83 eur ku dňu vystavenia upomienky, vyzval ho na okamžité zaplatenie dlžnej sumy a súčasne ho upozornil na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Daná výzva neobsahovala uvedenie konkrétnej splátky, s ktorou je žalovaný v omeškaní. Uvedená výzva bola žalovanému doručená dňa 2.6.2022 (č.l. 66).

7. Výzvou na predčasné splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 15.7.2022 (č.l. 56), právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že v súlade s príslušnými ustanoveniami VOP a zmluvy o úvere týmto dňom vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom vo výške 11.683,58 eur, z toho istina vo výške 11.264,60 eur. Zároveň ho vyzval na splatenie zostatku úveru s príslušenstvom v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy. Uvedená výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného (č.l. 57).

8. Z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu – Všeobecná úverová banka, a.s., postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 19.8.2024, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému.

9. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 30.8.2024 (č.l. 10) súd zistil, že právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok postúpil pohľadávku banky spolu s príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu ku dňu 19.8.2024.

10. Z predžalobnej výzvy zo dňa 30.8.2024 (pokús o zmier) súd zistil, že právny zástupca žalobcu oznámil žalovanému, že aktuálna výška jeho nezaplatenej a splatnej pohľadávky predstavuje 11.264,60 eur.

11. Žalobca preukazoval skúmanie bonity žalovaného právnym predchodcom žalobcu výsledkom dopytu na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií) ako aj získanými informáciami od žalovaného o zamestnaní, výške príjmu, záväzkoch a ďalšie podrobné informácie.

12. Zistený skutkový stav súd právne posúdil:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 524 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

22. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným má charakter spotrebiteľskej zmluvy, lebo žalovaný v danom prípade vystupoval ako fyzická osoba, ktorá zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ a právny predchodca žalobcu pri uzatvorení zmluvy vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačeních tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť meniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačenom tlačive.

24. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že dňa 4.9.2019 uzatvoril právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom úverovú zmluvu, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému úver v sume 15.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 96 mesačných splátkach vo výške 218,16 eur mesačne vždy k 19. dňu v kalendárnom mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na dňa 19.9.2019.

25. Podstatným pre rozhodnutie okrem iného bolo posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu, ktorú je súd povinný skúmať ex offo. Splnenie podmienky aktívnej legitímácie je pritom základným predpokladom úspechu žalobcu v konaní.

26. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovanej) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy ex offo, aj bez návrhu a v každom štádiu konania, a to aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamieta (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6.2010 sp. zn. 2Cdo/205/2009). Nedostatok aktívnej či pasívnej vecnej legitímácie bez ďalšieho vždy vedie k zamietnutiu žaloby.

27. V § 92 ods. 8 zákona o bankách sú ustanovené ďalšie špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené pre platné postúpenie čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou na nebankový subjekt sa vyžaduje v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách kumulatívne splnenie týchto podmienok:

a/ existencia splatnej pohľadávky,

b/ písomná výzva banky na splnenie dlhu dlžníkovi, ktorý je v omeškaní s plnením a jej preukázateľné doručenie dlžníkovi a

c/ dlžníkovo následné nepretržité omeškanie viac ako 90 dní so splnením jeho záväzku voči banke.

Je pritom na žalobcovi preukázať tieto skutočnosti, vrátane dôkazu preukazujúceho doručenie takejto výzvy žalovanému bankou. V prípade, že nie sú splnené vyššie uvedené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom o bankách, kedy postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ je zakázané, a teda postúpenie pohľadávky je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ.

28. Súdna prax je vzácne jednotná v závere, že v prípade nesplnenia týchto osobitným zákonom stanovených predpokladov pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ zakázané (vylúčené). Ide teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ, keďže zmluva o postúpení pohľadávok je v rozpore so zákonom o bankách v prípade nesplnenia stanovených podmienok (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.4.2018 sp. zn. 1Cdo/147/2017, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.3.2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.11.2019 sp. zn. 1Obdo/92/2018 etc).

29. Skúmanie splnenia podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách je teda potrebné pre posúdenie, či došlo platne k postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu, a iba v prípade splnenia týchto zákonných podmienok je daná aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie bankovej pohľadávky.

30. V prípade nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, o aký ide aj v prejednávanej veci, súd je povinný ex offo skúmať, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. a či je žalobca aktívne legitímovaný na podanie žaloby. Dokonca ani pasivita žalovaného v konaní nemôže

mať za následok aplikáciou ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 CSP povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019).

31. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2021, sp. zn. 4Cdo/162/2020, R 6/2022). Najvyšší súd v uvedenom rozhodnutí vychádzal z úvahy, že jednou zo základných procesných povinností strán sporu, je povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia (onus dicendi). Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom (onus probandi) je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť (uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné, podstatné a rozhodujúce) má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu, ktorá sa prejaví v meritórnom rozhodnutí vecí. Dovolateľka v spore nepreukázala aktívnu vecnú legitimáciu z dôvodu nepreukázania splnenia podmienok pred postúpením pohľadávky bankou podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách na nebankový subjekt, bez splnenia ktorých je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené a následne postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Na absolútnu neplatnosť postúpenia musí súd prihliadnuť aj bez námietky (z úradnej povinnosti) (R 60/2018). Zároveň aj vecnú legitimáciu súd skúma z úradnej povinnosti, ktorej nedostatok má za následok zamietnutie žaloby bez vecného prejednaní.

32. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, podmienkou platného postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách je v prvom rade existencia splatnej pohľadávky v čase postúpenia. Ďalšou podmienkou je existencia písomnej výzvy banky na splnenie dlhu dlžníkovi, ktorý je v omeškaní s plnením a jej preukázateľné doručenie dlžníkovi (a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie viac ako 90 dní so splnením jeho záväzku voči banke).

33. Banka ako účastník zmluvy o úvere má obmedzené možnosti postúpenia svojej pohľadávky voči svojmu klientovi zo zmluvy o úvere a to v tom, že môže postúpiť bez súhlasu klienta iba splatnú pohľadávku, resp. jej splatnú časť. Postúpením nesplatnej pohľadávky inému subjektu ako je banka by totiž došlo k neprípustnému vstupu iného subjektu do aktívneho právneho vzťahu, ktorého účastníkom v zmysle zákonnej úpravy zákona o bankách môže byť iba banka.

34. Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 OZ).

35. V zmysle citovaného ustanovenia vo všeobecnosti právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku toho, že nebola splnená iba niektorá splátka môže veriteľ uplatniť iba vtedy, ak to bolo dohodnuté alebo to bolo určené v rozhodnutí a toto právo veriteľa je časovo ohraničené tak, že veriteľ ho môže využiť iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ vyplývajú pre plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy ďalšie dve podmienky, ktoré pristupujú k vyššie uvedeným podmienkam, a to:

1. veriteľ má právo na tzv. stratu výhody splátok (možnosť požadovať zaplatenie celého dlhu naraz pred jeho konečnou splatnosťou) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a
2. veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

37. Podmienkou účinného zosplatnenia úveru teda (okrem iného) je, že veriteľ pred zosplatnením pohľadávky má povinnosť upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie (výkon) tohto práva. Upozornenie veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi na uplatnenie práva podľa § 565 OZ je podmienkou pre účinný výkon tohto práva. Ak táto podmienka nie je splnená, je zosplatnenie neúčinné a veriteľ nemá právo na zaplatenie celého dlhu naraz. Okrem existencie tejto výzvy (táto existovala - č.l. 65), je potrebné skúmať aj to, či táto bola doručená žalovanému, resp. sa dostala do jeho dispozičnej sféry (v danom prípade bola riadne doručená – č.l. 66) a tiež je potrebné skúmať, či táto výzva má náležitosti, ktoré musí spĺňať. Vo výzve na úhradu pred zosplatnením musí byť uvedené, s ktorou konkrétnou splátkou je dlžník v omeškaní. V danom prípade táto náležitosť vo výzve absentuje. Sú

poukazuje v tejto súvislosti na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/197/2022 z 26.6.2024, sp.zn. 6Cdo/15/2023 z 25.9.2024.

38. V uznesení z 26.6.2024 sp. zn. 5Cdo/197/2022 dovolací súd v súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok uviedol, že zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zaviedol nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ v postavení dodávateľa môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že už uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka v postavení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takého včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Z ustanovenia § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí 3 mesiacoch od omeškania s zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný právny úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej lehoty, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, že zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru (sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.

39. V uznesení z 25.9.2024 sp. zn. 6Cdo/15/2023 dovolací súd v súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok uviedol: „Neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka malo za následok neplatnosť zosplatenia úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo 14. decembra 2020 uzavretej medzi právnou predchodkyňou žalobkyne Slovenskou sporiteľnou a. s. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom v zmysle § 39 v spojení s § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu nespĺnenia zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, v dôsledku čoho odvolací súd správne skonštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore.“

40. Súd tiež poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/2/2023 z 25.1.2024, v ktorom sa uvádza: „V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatiť celý dlh.“

41. Súd konštatuje, že v prejednávanej veci ani v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (č.l. 56) nie je uvedená konkrétna splátka, pre ktorú jednorazovo a predčasne došlo k zosplateniu celého dlhu.

42. V neposlednom rade súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1VCdo/4/2025, z ktorého vyplýva, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškani so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný. V danom prípade táto výzva absentuje, pričom súd na jej predloženie žalobcu ani nevyzýval, nakoľko z jeho žaloby vyplynulo, že za túto výzvu považuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

43. Z dôvodu, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškani so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný,

mal súd v okolnostiach danej veci za to, že podmienka pre platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách splnená nebola a žalobca nie je preto v spore aktívne legitimovaný.

44. Neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako aj neuvedenie konkrétnej splátky (v zosplatnení), pre ktorú veriteľ realizoval samotné zosplatnenie, má za následok neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Taktiež neexistencia samostatnej písomnej výzvy banky na splnenie dlhu dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách znamená nesplnenie zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky. Na základe vyššie uvedených nedostatkov zosplatnenia pohľadávky a postúpenia bankovej pohľadávky, súd konštatuje absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13.11.2020 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Všeobecnou úverovou bankou a. s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom v zmysle § 39 v spojení s § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, v dôsledku čoho súd konštatuje nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v spore. Súd preto žalobu zamietol.

45. Na záver súd uvádza, že vykonaním pojednávania a rozhodnutí v tejto veci, nedošlo k prekvapivému rozhodnutiu, ktorým by bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, nakoľko súd na pojednávaní konanom dňa 22.1.2026 postupoval v zmysle § 181 ods. 2 CSP a prezentoval na ňom svoje predbežné právne posúdenie veci. Uvedeného pojednávania sa dobrovoľne žalobca ani jeho právny zástupca nezúčastnil. Žalobcovi nebolo znemožnené v súlade so zásadou kontradiktórnosti právne argumentovať, prípadne doplniť skutkové tvrdenia a predložiť ďalšie dôkazy. Súd poukazuje tiež na to, že toto rozhodnutie je plne v súlade s ustálenou judikatúrou, na ktorú poukázal v bodoch 38, 39, 40 a 42 tohto rozhodnutia a táto judikatúra musí byť žalobcovi známa, nakoľko vo všetkých uvedených sporoch vystupoval práve on v pozícii žalobcu.

46. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. O trovách konania súd rozhodol v zmysle citovaného zákonného ustanovenia. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, avšak preukázateľne mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd preto rozhodol, že mu nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva. Žalobca ako neúspešná strana nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Košice v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).